*שמונה פונדיונות שני פונדיונים לדינר. עד מתי מותר להחזיר: בכרכים עד כדי שיראה לשולחני בכפרים עד ערבי שבתות; אם היה מכירה, אפי' לאחר שנים עשר חדש מקבלה הימנו ואין לו עליו אלא תרעומת ונותנה למעשר שני ואינו חושש שאינו אלא נפש רעה:

גמ' ורמינהי עד כמה תהא הסלע חסירה ויהיה בה אונאה? אמר רב פפא לא קשיא *תנא דידן קא חשיב *ממטה למעלה תנא ברא קא חשיב *מלמעלה למטה. מאי שנא בסלע דפליגי ומאי שנא בטלית דלא פליגי אמר רבא מאן תנא טלית ר"ש היא *אביי אמר טלית עד שתות מחיל איניש דאמרי אינשי עשיק לגביך ושוי לכרסיך סלע כיון דלא סגי ליה לא מחיל. גופא *עד כמה תהא הסלע חסירה ויהא בה אונאה ר"מ אומר ארבעה איסרות איסר לדינר ר' יהודה אומר ד' פונדיונות פונדיון לדינר ר"ש אומר שמונה פונדיונות שני פונדיון לדינר, יתר על כן מוכרה בשויה. עד כמה תיפחת ויהא רשאי לקיימה? בסלע עד שקל בדינר עד רובע פחות מכן איסר אסור,(להוציאה) *הרי זה לא ימכרנה לא לתגר ולא לחרם ולא להרג מפני שמרמין בה את אחרים אלא יקבנה ויתלנה בצואר בנו או בצואר בתו אמר מר בסלע עד שקל בדינר עד רובע מאי שנא בסלע-עד שקל ומאי שנא בדינר-עד רובע? אמר אביי מאי רובע דקתני נמי רובע שקל אמר רבא דיקא נמי דקא תני רובע ולא קתני רביע ש"מ. למה ליה למתלייה לדינר בשקל? מלתא אגב אורחיה קמ"ל-דאיכא דינר דאתי משקל, מסייע ליה לר' אמי דא"ר אמי דינר הבא משקל מותר לקיימו דינר הבא מסלע אסור לקיימו: פחות מכן איסר אסור (להוציא'): מאי קאמר? אמר אביי הכי קאמר פחתה סלע יותר מכדי אונאה איסר אסור אמר ליה רבא אי הכי אפילו משהו נמי אלא אמר רבא פחתה סלע איסר לדינר אסור וסתמא כר"מ. תנן התם *סלע שנפסלה והתקינה שיהא שוקל בה משקלות טמאה עד כמה תיפחת ויהא רשאי לקיימה? לסלע שני דינרים, פחות מכן יקוץ יתר על כן מאי? אמר רב הונא פחות מכן יקוץ, יתר על כן יקוץ רבי אמי אמר פחות מכן יקוץ, יתר על כן יקיים מתיבי

יתר

שמונה פונדיונות · שתות כשאר אונאה: **בכרכים** · שיש שם שולחני עד כדי שיראה לשולחני: **בכפרים** · שאין שם שולחני: **עד ערבי שבתות** · שבא להוציאה בערב שבת לסעודת שבת אז ידע אם יוכל להוציאה ויקבלוה ממנו: **ואם היה** · הנותן מכירה: **אפילו לאחר י"ב חדש כו'** · בגמרא פריך הא אמרת עד ערבי שבתות: **ואין לו עליו אלא תרעומת** · מפרש בגמרא: **ונותנה** · בחילול מעשר שני ובגמ' מפרש אם בשויה אם בסלע יפה לפי שאינה מדה זו של פוסלי מטבע בשביל חסרון מעט אלא נפש רעה: **גמ' ורמינהי כמה תהא סלע חסירה ויהא בה אונאה** · אלמא בהני שיעורי הויא אונאה ומתני' קתני ולא יהא אלמא בהני שיעורי לאו אונאה היא עד דאיכא טפי: **אמר רב פפא** · לעולם אימא לך בהני שיעורי הויא אונאה ולא יהא דמתני' לאו אשיעורא קאי אלא אפחות מכשיעור קאי: **מלמטה למעלה קחשיב** · וה"ק סלע הפוחתת והולכת עד כמה יכול להוציאה עד שתפחת שיעור כך וכך ומכיון שהגיעה לשיעור הזה יהא בה אונאה: **ותנא ברא** · דנקט ויש בה: **מלמעלה למטה חשיב** · סלע שפחתה כמה פחתה להיות בה אונאה מפרש כל פחיתה גדולה שבה כגון שבע איסרות או שש או חמש הויא אונאה עד ד' והיא בכלל אבל לתנא דידן אין ארבעה בכלל "לא יהא" ועל כרחך לא מיתוקמא אלא בהכי: **ומאי שנא בטלית** · שהם *סחורה דתנן בהו לעיל (דף מט:) שתות למקח: **ר"ש היא** · דגבי סלע אית ליה שתות: **עשיק לגביך** · הצריך לכסות גופך וגביך קנה ביוקר: **ושוי לכריסך** · למאכלך לא תקנה אלא בשווין: **עשיק** · לשון יוקר הוא וחבירו באיזהו נשך (לקמן דף עד·) באתרא דאמימר עשיק עפרא: **כיון דלא סגי ליה** · שאינו יוצא בהוצאה: **יתר על כן מוכרה בשויה** · לקמיה מפרש לה יתירה על כן שלא פחתה כדי אונאה: **מוכרה בשויה** · בסלע יפה: **בסלע עד שקל** · סלע הטבוע ופוחת והולך עד שקל מותר לקיימו דאין עשוי לרמות בו בני אדם למוכרו בסלע יפה לפי שפחת שלו ניכר אבל מפחת משקל לא יקיימנו לפי שבא לרמות ולמוכרו בתורת שקל שאין פחת שלו ניכר לגבי שקל מתוך שהוא רחב שבתחילה היה סלע אינו נראה חסר משקל שקל הוא מטבע של חצי סלע ודינר מטבע קטן שנים מהם יש בשקל: **בדינר עד רובע** · ואם היה דינר נפחת עד שעמד על רובע מותר לקיימו קס"ד רובע דינר קאמר ולקמיה פריך מאי שנא סלע דלא מצי לשהויי אלא עד חציו ודינר עד רובע משחסר ועמד על פחות מרובע לא יקיימנו דאתי לאפוקיה ברובע: **פחות מכאן איסר אסור** · לקמיה מפרש: **לא ימכרנה** · זו שאמרו אסור לקיימה לא התירו לו שימכרנה בדמיה לא לתגר: **ולא לחרם** · אדם אנס: **ולא להרג** · רוצח: **שמרמין בה את אחרים** · ומירא יקבלוה מידם ביפה: **רובע שקל** · מטבע קטן של חצי דינר והוא הקרוי בגמרא סלע *מדינה: **למה ליה למתלייה לדינר בשקל** · לימא בדינר עד חצי זוז: **דאתי משקל** · אם פיחת השקל עד חציו ונעשה דינר: **מותר לקיימו** · ולהוציאו בדינר: **דינר שבא מסלע אסור לקיימו** · אפי' להוציאו בדינר דמתוך שהוא בא ממטבע עבה ורחבה טועין בו לאמדו בשקל ואתי לקבולי בתורת שקל: **מאי קאמר** · הא ליכא למימר פחות מיכן-דאם עמד סלע על פחות משקל או אם עמד דינר על פחות מרובע-איסר, אסור לקיימו' דמאי איריא איסר, אפילו משהו נמי דהא אמר בסלע עד שקל ותו לא: **יתר מכדי אונאתה** · לר"מ כדאית ליה לרבי יהודה כדאית ליה: **אסור להוציאה** · ביפה: **טמאה** · מקבלת טומאה מעתה שהרי עשאה כלי: **יקוץ** · יחתכנה לשנים דאתי לאפוקה בשקל: **יתר על כן יקיים** · דלגבי סלע מנכרא פחיתתה ולא מחליפה בסלע:

תנא דידן קחשיב מלמטה למעלה · דאין אונאה עד ד' איסרין ולא עד בכלל דבד' איסרין יש אונאה דבגמרא אמרינן מאן תנא טלית ר"ש היא דאמר ח' פונדיונין הויין אונאה: **ותנא** ברא קחשיב מלמעלה למטה · אי גרסינן בברייתא עד כמה אתי שפיר דחשיב מלמעלה למטה וסבר עד ועד בכלל אבל אי לא גרסינן עד לא הוה צריך למימר דחשיב מלמעלה למטה אלא כמשמעו כמה יהא אונאה ד' איסרין ואגב דקאמר לתנא דידן מלמטה למעלה נקט לתנא ברא מלמעלה למטה:

עשיק לגביך · וא"ת התינח נתאנה לוקח נתאנה מוכר מאי איכא למימר והתינח כסות פירות מאי איכא למימר וי"ל דלא פלוג רבנן ועי"ל דעיקר הטעם הוי סלע כיון דלא סגי לא מחיל:

ולא קתני עד רביעי · ואע"ג דרובע מצי למהוי נמי רובע דינר כדתנן בפ"ק דכריתות (דף ח·) בו ביום עמדו ברבעתיים והיינו רובע דינר כדפי' התם וכן אמרינן התם גר שנתגייר צריך שיפריש רובע לקינו מ"מ אי איירי הכא ברובע דינר ה"ל למיתני רביע דלא נטעי ברובע שקל:

אמר אביי פחתה סלע יותר מכדי אונאה איסר אסור להוציאה · פרש"י ביפה וא"ת פשיטא ורבא נמי שהקשה אפילו משהו נמי היה לו להקשות אפי' כדי אונאה נמי וי"ל דמיירי אפי' בדעתו להחזיר האונאה אסור כיון דהמקח טעות הוא אבל כדי אונאה מותר להוציאה ביפה ובלבד שיחזיר האונאה אם יתבענו הלה קודם שיראה לשולחני ומותר כיון שהמקח מתקיים ופחות מכדי אונאה מוכרה ביפה אפילו אם אין דעתו להחזיר אונאה משום דהוי לאלתר מחילה רבא אמר פחתה איסר לדינר אסור להוציאה ביפה אם אין דעתו להחזיר משום דהוי אונאה כר"מ ועוד יש לפרש אמר אביי כו' אסור להוציאה אפילו בשויה וסבר כמ"ד בסמוך יתר על כן יקוץ אבל פחות מאיסר שרי דלהפסד מרובה חששו ולא להפסד מועט ורבא דקאמר אפי' משהו נמי לית ליה האי סברא ומצי נמי סבר רבא בין כמ"ד יקוץ בין כמ"ד יקיים: **יתר** על כן יקוץ · ולא ימכרנו לתגר מצי נמי קאי אפחתה יתר מכדי אונאתה וה"פ אפילו ע"מ לנוקבה לא ימכרנו לתגר ולחרם אבל לאחרים ימכור על מנת לנוקבה ולמ"ד יתר על כן יקיים לא ימכרנה לתגר לא קאי אלא אבסלע עד שקל דאמר פחתה יותר משקל אפילו פרוטה אסור לקיימה והאי קאי לא ימכרנה לתגר כו':

והתקינה

עח א מיי' פי"ג מהל' מכירה הל' י סמג לאוין קע טוש"ע ח"מ סי' רכז סעי' טז:

עט ב ג מיי' שם הל' יא ועיין במגיד משנה טוש"ע שם סעי' יז:

פ ד מיי' פ"ד מהל' מעשר שני הל' יט:

פא ה ו ז מיי' פ"ז מהל' גניבה הל' ד סמג עשין עב טוש"ע ח"מ סי' רכז סעי' יח:

פב ח מיי' פ"ט מהל' כלים הל' י:

פג ט י מיי' פ"ז מהל' גניבה הל' ה:

[עי' היטב תוס' חולין נד: ד"ה כסלע]

ב"ק סה. ע"ש

[שם]

גי' הרי"ף איסרא ועי' ברא"ש

[תוספ' פ"ג]

ר"מ מ"ו [שם]

כלים פי"ב [מ"ו ע"ש]

נוגא

פחות מכן איסר אסור

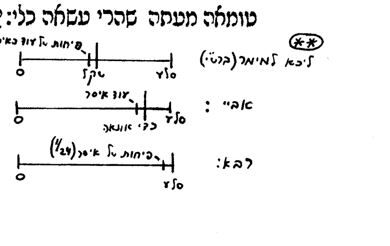

יתר על כן מוכרה בשויה מאי לאו שפחתה יותר מכדי אונאתה? לא, יתירה דאכתי לא פחתה בכדי אונאתה - מוכרה בשויה. איתיביה: עד כמה תיפחת ויהא רשאי לקיימה בסלע עד שקל מאי לאו דפחית פורתא פורתא? לא, דנפיל לנורא ואפחות בחדא זימנא. אמר מר יקבנה ויתלנה בצואר בנו או בצואר בתו ורמינהי: לא יעשנה משקל בין משקלותיו ולא יזרקנה בין גרוטותיו ולא יקבנה ויתלנה בצואר בנו ובצואר בתו אלא או ישחוק או *יחתוך או יקוץ או יוליך לים המלח? אמר ר' אלעזר ואמרי לה רב הונא אמר ר' אלעזר לא קשיא כאן באמצע כאן מן הצד: עד מתי מותר להחזיר? בכרכים עד שיראה לשולחני בכפרים עד ערבי שבתות: מאי שנא בסלע דמפליג ומאי שנא בטלית דלא מפליג? אמר אביי כי תנן נמי מתני' בטלית, בכרכין תנן. רבא אמר: טלית כל איניש קים ליה בגוה, סלע כיון דלאו כל איניש קים ליה בגוה אלא שולחני הלכך: בכרכים דאיכא שולחני עד שיראה לשולחני בכפרים דליכא שולחני עד ערבי שבתות דסלקין לשוקא: ואם היה מכירה אפי' לאחר שנים עשר חדש כו': היכא אי בכרכין הא אמרת עד שיראה לשולחני אי בכפרים הא אמרת עד ערבי שבתות? אמר רב חסדא *מידת חסידות שנו כאן, אי הכי אימא סיפא אין לו עליו אלא תרעומת למאן, אי לחסיד לא קבולי ליקבלה מיניה ולא תרעומת תיהוי ליה ואלא לדהאיך דקבלה מיניה, ולבתר דמקבלה מיניה תרעומת תיהוי ליה? ה"ק והא אחר אע"פ שאין מקבלה הימנו אין לו עליו אלא תרעומת: ונותנה למעשר שני ואינו חושש שאינו אלא נפש רעה: אמר רב פפא ש"מ האי מאן *דמוקים אזוזי מיקרי "נפש רעה" והני מילי הוא דסני להו. מסייע ליה לחזקיה דאמר חזקיה בא לפורטה, פורטה בשויה בא לחללה מחללה ביפה מאי קאמר הכי קאמר "אע"פ כשבא לפורטה פורטה בשויה כשהוא מחללה מחללה ביפה" למימרא דסבר חזקיה דמזלזלינן במעשר שני והאמר חזקיה מעשר שני שאין בו שוה פרוטה אומר "הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות" לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו? מאי "ביפה" בתורת יפה דתרי זילי לא מזלזלינן ביה. גופא אמר חזקיה מעשר שני שאין בו שוה פרוטה אומר: הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות" לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו מיתיבי *התרומה והביכורים חייבין עליהן מיתה וחומש ואסורים

יתר על כן מוכרה בשויה · לעיל קתני לה גבי סלע שפיחתה מוכרה בשויה לפי דמיה ולא ביפה אלמא מותר לקיימה: **יתר על כן** · על כדי אונאה דלא פחתה כדי אונאה לכל חד וחד כדאית ליה: **מוכרה בשויה** · ביפה: **מאי לאו דפחת' פורתא פורתא** · וקאמר מותר לקיימה עד שקל אלמא לא מיחלפא בסלע ותיובתא דרב הונא: **גרוטותיו** · שברי כלי כסף: **ה"ג או יקוץ או יחוך** · לשון חתכה ולא גרסינן יחתוך: **באמצע** · יקבנה דמשנקבה לא סגיא: **מן הצד לא יקבנה** · לפי שהרמאי שימלאנה יקוץ אותה סביב עד שיוציא את הנקב ומרמה בה את האחרים ויוציאנה בשקל: **דמפליג** · בין כפרים לכרכים: **ומאי שנא טלית דלא מפליג** · דקתני בכדי שיראה לתגר או לקרובו לא שנא כרך לא שנא כפר: **דסלקין לשוקא** · לקנות צורך סעודת שבת: **מדת חסידות** · וה"ק אם חסיד הוא מקבלה: **למאן** · מי המתרעם: **אם לחסיד** · קאמר דיש לו תרעומת על המחזיר מי כופהו לקבל שיתרעם טוב לו שלא יקבלנה משיקבלנה ויוציא דיבה על חבירו: **ואחר שאינו חסיד** · ולא רצה לקבלה אין לזה עליו אלא תרעומת דאיהו הוא דאפסיד אנפשיה שלא החזירו בזמנו: **דמוקי אזוזא** · מעמיד עצמו מלקבלם כשמוצא בהם פגם: **מסייע ליה** · מתני' דקתני נותנה למעשר שני: **בא לפורטה** · בא להחליף סלע חסירה בפרוטות: **פורטה בשויה** · לפי חסרונה ולא ירמה את חבירו לפורטה ביפה: **בא לחללה** · לחלל מעשר שני עליה: **מחלל עליה** · מעשר בדמי סלע יפה: **ביפה** · כאילו היא יפה: **מאי קאמר** · בא לפורטה פורטה בשויה, מתניתין אתא לאשמועינן דכיון דפיחתה כדי אונאה אסור להוציאה ביפה: **ה"ק** · אע"פ שכשבא לפורטה בירושלים בפרוטות ליקח סעודת מעשר על כרחו יפרטנה בשויה ולא ביפה אפילו הכי סלע שמה שאינה אלא נפש רעה וכשחילל מעשר עליה מחלל ביפה ואשמועינן חזקיה דמתני' דקתני "נותנה למעשר שני" כאילו היא יפה קאמר: **דמזלזלינן** · למעט דמי פדיונו: **שאין בו שוה פרוטה** · ואין בו כח לתפוס פדיונו שיתן פרוטה ויחללנה כדאמר לקמן ממעשרו ולא כל מעשר כו': **אומר הוא וחומשו** · שאני צריך להוסיף עליו: **יהא מחולל על מעות הראשונות** · שחיללתי עליה מעשר שני ועודן בידי יהא אף זה מחולל על אותו מעשר: **שאי אפשר לאדם לצמצם מעותיו** · לחלל בשוויין בצמצום שמתוך שהוא ירא מלפחות ונמצא אוכלו בלא חילוף הוא מוסיף על דמיו הילכך 'פחות משוה פרוטה' זה מחלל על אותו עודף אלמא לא פרקינן בצמצום וכ"ש בפחות: **בתורת יפה** · בשויה וה"ק כשם שכשבא לפורטה בירושלים לא יקבלוה הימנו להדיא אלא בשויה ויש מזלזלין בדמיה יותר מכדי פחתה כך כשבא לחללה מחללה בשויה דמים פחותים: **בתורת יפה** · *שמחלל עליה כפי דמים ודאין שלה, כך לא יחלל על זו אלא בדמים ודאין שלה: **דתרי זילי לא מזלזלינן ביה** · דהא"ג דתנן נותן למעשר שני חד זילותא אשמועינן "דמתחלל על סלע חסירה ולא אמרינן הרי הוא כאסימון או כמעות הניתנות *באסימון" אבל תרי זילי לחלל עליה מעשר בדמי סלע יפה לא: **ביכורים** · הוקשו לתרומה דקרינהו רחמנא 'תרומה' דאמר מר (מכות דף יז) "ותרומת ידך" אלו בכורים: **חייבין עליהן מיתה** · זר או 'כהן טמא' האוכלו במזיד: **וחומש** · זר האוכלן בשוגג דכתיב (ויקרא כב) ואיש כי יאכל קדש בשגגה וגו':

ואסורים

והתקינה · אם צריכה מעשה כמו חיתוך אחר שפיר דנקט התקינה דמידי דמחוסר מלאכה אין טמא במחשבה כדאמרינן במרובה (ב"ק דף סו:) ואי אינה צריכה חיתוך הוי התקינה לאו דוקא דכל הכלים יורדים לידי טומאתם במחשבה:

שיהא שוקל בה משקלות · וא"ת דהכא משמע שעושין משקל בשל מתכת ובהמוכר את הספינה (ב"ב דף פט: ושם ד"ה ולא) אמרינן אין עושין משקלות משל מתכת וי"ל דדוקא לשקול בשר ושמן שהלחלוחית נדבק בהם ומתיבש ומכביד אסור אבל לשקול בהם כסף וזהב שרי אלא צריך לחופן בעור שלא ישחקו כדאיתא פ' המביא תניין (גיטין כב: ושם) שלשה עורות הן כו' כדי לצור בו משקולת קטנה והיינו של מתכת דמחפים אותה בעור*:

נותנה למעשר שני · אחסרה כדי אונאה קאי ונותנה למעשר שני בשויה ואינו חושש משום אסימון דהא מטבע יש עליה דמי שאינו לוקחה בשויה בתורת מטבע כי אם כמו נסכא אינו אלא נפש רעה ורב פפא בא להוסיף אפילו שאר מטבעות מסייע ליה לחזקיה דאמר מחללה ביפה פי' כאילו מתחילה היתה כן ולא חסרה דהיינו בשויה דאי ממתני' ה"א נותנה למעשר שני בפחות משויה משום דנפש רעה אינו מקבלה בשויה בתורת מטבע וקמ"ל דלא נקרי אסימון משום דמי שאינו לוקחה אינו אלא נפש רעה קמ"ל חזקיה דמחללה ביפה כאילו היתה מתחילה כך דכ"ע הכי שקלי לה והיינו בשויה ממש ופריך דאין לצמצם ולחלל בשויה ומשני בתורת יפה כלומר שמחלל בפחות מעט משום דאין יכול לצמצם כוון ביפה שמחלל כמו כן בפחות מעט והרב רבי יצחק בן הרב ר' מאיר מפרש דקאי אפחות מכדי אונאה ונותנה למעשר שני בסלע שלם שאינו אלא נפש רעה מי שאינו מקבלה בסלע שלם מסייע ליה לחזקיה דאמר אע"פ שפורטה לשולחני בשויה ולא בסלע שלם לפי שהוא מדקדק יותר אפי' הכי מחלל ביפה בסלע שלם דאזלינן בתר שאר בני אדם שאינם מדקדקים ומקבלין אותה בסלע שלם והשתא הוי ביפה כמשמעו ופריך והא אמר חזקיה לפי שאי אפשר לצמצם ומשני בתורת יפה כלומר פחות מעט מסלע שלם כמו אם לא חסרה כלל היה מחלל עליה פחות מעט וקא משמע לן חזקיה דמחללה ביפה דאי ממתני' ה"א נותנה למעשר שני בשויה כמו שיתן עליה שולחני לפי שאינו אלא נפש רעה למי שאינו מקבלה בשלם א"כ לא הוי אסימון והריב"ן פי' נותנה למעשר שני בסלע שלם אותה שחסרה כדי אונאה וקשה דאמאי הוי נפש רעה אותו שאינו מקבלה הלא חייב להחזיר האונאה:

ואסורים

שייך לע"א

פד א ב מיי' פ"ז מהל' גניבה הל' ד סמג לאוין קפ טוש"ע ח"מ סי' רכז סעי' יח:

פה ג ד ה מיי' פי"ב מהל' מכירה הל' יב ועיין במ"מ סמג שם טוש"ע ח"מ שם סעי' יז:

פו ו מיי' פ"ד מהל' מעשר שני הל' יח והל' יט סמג עשין קלו:

פז ז מיי' שם פ"ה הל' ה סמג שם:

פח ח מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' ו ופ"ג מהל' בכורים הל' ה:

פט ט מיי' פ"י מהל' תרומות הל' א:

[ועי' היטב תוס' ב"ב פט: ד"ה ולא בשל]

כ"א יתחיך מלשון מתכות וכן הוא בספר הרמב"ם

[שבת קכ. חולין קכ:]

ג"י ערוך ערך קהה דקהי אזוזי

גליון הש"ס

גמרא והאמר חזקי' מעשר שני. לקמן דף נג ע"ב:

*הגהות יעב"ץ חילול

הלכה פ"א (מ"ט) בכורים פ"ב [מ"ה] חגיגה יח: יבמות עג:

[אולי צ"ל בסימן]

[ועי' לעיל מז:]

נושא

למה קתני חלוקת זמנים בין כרכים לכפרים לגבי מטבע ולא לגבי טלית (חפצים)

נושאים כללים (דף נב.)

① בדין מעשר שני (דף נב.)

② בדין הקדש (נב. - נה.)

נושא

התיחסות לסלע חסירה:

1) כשבא להחליף אותה בפרוטות

2) כשבאים לחלל עליה פירות מעשר שני

(עי' גם בנושא הבא)

מבנה

◇ שלבים להבנת מה דאמר חזקיה "בא לחללה מחללה ביפה"

נושא

דינו של חזקיה: מעשר שני שאינו שוה פרוטה אומר: "הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות" לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו - כלומר כשבא אדם לפדות פירות מע"ש שלו על המטבע - תמיד הוא פודה פירות מעט במטבע ובכך נמצא שנשאר עודף במטבע שלא פדו בו

מבנה

△ (מיתיבי) קושיות על הא דחזקיה דאמר שיש פדיון למע"ש שהוא פחות משו"פ

▽ תשובות